Proletari din toate țările uniți-vă!
La lupta pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul IX nr. 49 (679) * joi 4 dec. 1958 * 8 pag. 30 bani

Comunicat

In zilele de 26 — 28 noiembrie 1958 a avut loc ședința plenară a C.C. al P.M.R.

Plenara a avut la ordinea de zi dezbaterea proiectului planului de stat pe anul 1959.

Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim-secretar al C.C al P.M.R., a făcut o expunere cu privire la sarcinile organelor și organizațiilor de partid, organelor de stat și economice, organizațiilor de masă în domeniul dezvoltării economiei naționale în anul viitor.

La dezbateri au luat cuvîntul membri ai Comitetului Central, prim-secretari ai comitetelor regionale de partid, miniștri.

Plenara a aprobat expunerea făcută și măsurile în vederea creșterii mai accentuate a producției industriale, dezvoltării agriculturii socialiste și sporirii producției agricole, valorificării cît mai intense a rezervelor interne ale economiei naționale și ridicării nivelului de trai al oamenilor muncii.

Plenara a stabilit ca pe baza dezbaterilor ce au avut loc să se aducă planului de stat pe anul 1959 îmbunătățirile și completările corespunzătoare.

Data trecută v-am promis că în numărul de azi vă vom vorbi despre desfășurarea tezelor. Și ne-am ținut de cuvînt. Dar, pentru aceasta, a trebuit mai întîi ca eu și Zdup, înarmați cu carnețelul de notițe și aparatul de fotografiat, să plecăm pe teren. Și ne-am dus la Școala de 7 ani nr. 1 din orașul Tîrgoviște. Auzisem că acolo tezele sînt în toi...

PROFESOARA E MULȚUMITĂ

Mai întîi, am stat de vorbă cu tovarășa profesoară Dragostin Constanța care, în momentul sosirii noastre, tocmai corecta tezele pionierilor din clasa a VI-a A. Citea lucrările cu multă atenție. Din cînd în cînd, pe chipul său apărea un zîmbet. Zîmbea mulțumită. Pe măsură ce citea, mulțumirea îi devenea mai deplină. Bănuind că mă aflu în fața unui eveniment deosebit, nu scăpai prilejul și, țac, luai o fotografie. Apoi, în vreme ce Zdup, neastîmpăratul, se furișă afară, pe semne în căutarea unor subiecte „tari", am început discuția. Cum s-ar spune, în termenii noștri reporterești, i-am luat tovarășei profesoare un scurt interviu.

— Cînd am intrat v-am văzut surîzînd. Poate că tezele...

— Intr-adevăr, zîmbeam. Zîmbeam mulțumită. Dacă ai răsfoi aceste caiete, ai vedea repede de ce.

— Prin urmare, tezele sînt bune.

— Chiar așa! Și ceea ce este mai îmbucurător — e faptul că mulți dintre elevii mediocri la materia mea, zoologia, au făcut lucrări bune!

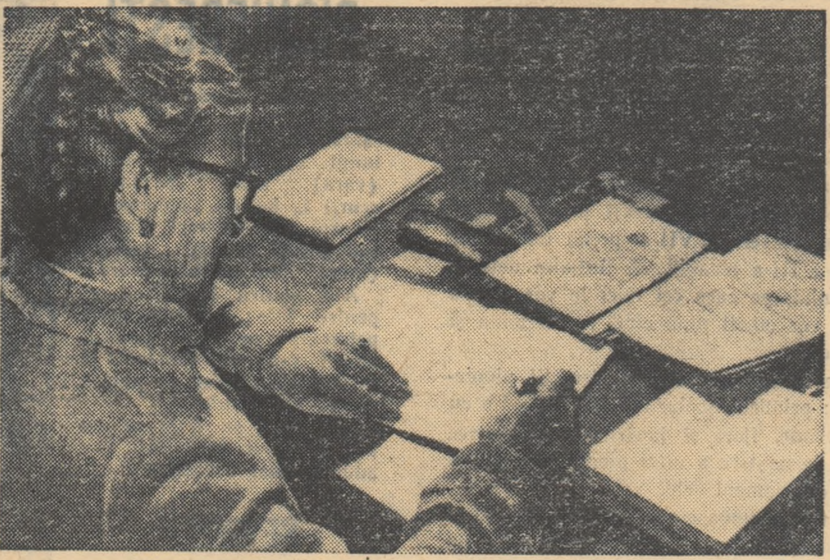
De pildă?...

...Reghecampf Luiza. O elevă de „6", cum obișnuim noi să spunem. Dar, de astă dată, Luiza a făcut o teză foarte bună! Și ca ea mai sînt destui pionieri în clasa a VI-a A...

Intre timp, Zdup, care umblase cine știe unde, se apropie de noi, lătrînd scurt.

— Ham! Vino, copiii sînt în recreație. Am aflat ceva grozav!

Curios, așa cum sînt eu întotdeauna (și cum, de fapt, sînt toți reporterii) i-am mulțumit tovarășei profesoare pentru răspunsuri și l-am urmat îndată pe Zdup.

DESCOPERIREA LUI ZDUP

In dreptul gazetei de perete a clasei a VI-a A, o fetiță citea un articol.

— Ham! Fotografiaz-o și pe ea! mă grăbi Zdup.

— De ce?

— Ham! nu pierde prilejul, fotografiaz-o! Ai să afli după aceea de ce!

Știind că Zdup nu vorbește niciodată fără rost, am fotografiat-o pe fetiță, nerăbdător să aflu despre ce e vorba.

Fetița, emoționată și, totodată, bucuroasă citea un articol intitulat: „Bravo, Aurelia!" In el era vorba despre pioniera Soare Aurelia care, în ultimul timp, a obținut multe note bune. Dar nu întotdeauna a fost așa, căci iată ce aflai de la Rodica Florea, responsabila gazetei de perete, care tocmai se apropiase de noi:

— Acum două săptămîni, gazeta noastră a criticat-o pe Aurelia că nu învăța. Ce-a mai fost atunci! Aurelia a și plîns! Se vede treaba că articolul i-a dat de gîndit; acum, Aurelia s-a îndreptat. A luat note mai frumoase: 6 la matematică, 7 la naturale, 8 la limba romînă, 7 la istorie... Și la zoologie, la lucrarea scrisă, a luat o notă bună: 8! Acum, după cum ai observat, am schimbat articolul. In locul lui a apărut acesta! Vezi bine, de astă-dată o lăudăm!

Atunci m-am dumirit și eu: fetița pe care o fotografiasem în fața gazetei de perete (și pe care o vedeți aici), era chiar... Soare Aurelia! Descoperirea îi aparține lui Zdup. Bravo, Zdup!

ZDUP VREA SĂ MAI RĂMÎNĂ...

Așa cum arată și fotografia toți pionierii grupei I-a, din care face parte și Aurelia, sînt bucuroși. Niciunul n-a luat o notă mai mică de 6, la teză.

Și din nou Zdup face o descoperire. Bineînțeles, pe aceasta am aflat-o ceva mai tîrziu.

— Hai, Zdup, să mergem la București.

— Ham, lătră el supărat, să mai rămînem pînă duminică.

— Dar ce e? De ce să mai rămînem?

— Vreau să mergem și noi cu pionierii din grupa I-a la filmul „Cîinele grănicerului"... Să sărbătorim împreună evenimentul tezelor bune...

— Lasă, l-am potolit eu, o să mergem cu alt prilej. Acum trebuie să ne grăbim. Ai uitat că ne așteaptă pagina întîia?

GHEORGHIȚĂ-REPORTERUL

Din viața PIONIEREASCĂ

TRADIȚII

Multe și frumoase sînt tradițiile organizației de pionieri din țara noastră. Ceremonialul pionieresc, minunata disciplină pioniereascâ, taberele, focurile de tabără, defilările, întîlnirile cu foști ilegaliști, cu activiști, cu muncitori fruntași, întrecerile sportive, acțiunile de folos patriotic, participarea la înfrumusețarea satelor și a orașelor, toate acestea dau un farmec deosebit vieții de pionier și lasă amintiri de neuitat în sufletele celor care au fost pionieri. Detașamentele și unitățile participă anual la tradiționalele concursuri ale organizației de pionieri: „Să ne cunoaștem ținutul natal", „Concursul micilor naturaliști", „Concursul micilor tehnicieni", „Concursul cultural artistic", „Spartachiada pionierilor și a școlarilor".

In afară de acestea, în ultimii ani, s-au creat multe și frumoase tradiții locale în unitățile de pionieri din țară. Despre aceste noi tradiții vrem să vă vorbim în cele ce urmează.

TRACTORIȘTII DIN CIOCANEȘTI

Intîlnirea cu activiști, muncitori fruntași de la S.M.T., cu ingineri, tehnicieni, a devenit de multă vreme o tradiție a unităților de pionieri de la sate. Pionierii din comuna Ciocănești — raionul Călărași, au avut adeseori asemenea întîlniri. Cei invitați le-au povestit despre munca și străduințele lor. Această frumoasă tradiție a făcut ca mulți dintre pionierii din Ciocănești să îndrăgească munca în S.M.T., în gospodăria colectivă. Mulți dintre ei sînt azi tractoriști destoinici.

„INVITAȚIE"

„In ziua de 5 martie a.c. sînteți invitat la sărbătorirea „Zilei unității". Semnat: Colectivul de conducere al unității din Școala nr. 171 — București.

Cînd ne-a parvenit invitația de mai sus se împlineau opt ani de la înființarea acestei unități. Sărbătorirea zilei de naștere a unității a devenit, de mai multă vreme, o tradiție a pionierilor de la Școala nr. 171. Pregătirile încep cu o lună-două înainte. Se organizează concursuri de cîntece, dansuri, concursuri sportive. Finalele acestor concursuri se desfășoară în „Săptămîna unității", adică de la 26 februarie la 5 martie. Fiecare zi este închinată altei activități pionierești (sportului, unui foc de tabără, evocărilor din istoria unității, ziua cîntecului și a dansului etc).

Dar cea mai frumoasă zi este ultima, adică însăși ziua unității. In această zi are loc o adunare la care participă și foștii pionieri ai unității, astăzi muncitori, studenți, artiști etc.... După adunare se joacă jocuri pionierești, se cîntă și se dansează la carnavalul tradițional organizat în cinstea acestei zile.

Sărbătorirea „Zilei unității de pionieri" e o tradiție care a fost îmbrățișată de multe unități de pionieri din țară.

IN IMOBILUL IN CARE SE AFLA CASA DE COPII ȘCOLARI NR. 7 DIN BUCUREȘTI

...a locuit cîndva înaintașul aviației romînești, Traian Vuia. Pionierii au reconstituit camera în care lucra Vuia. Ei au descoperit manuscrise, cărți, broșuri și scheme aparținînd lui Traian Vuia și au dat chiar peste foaia matricolă școlară a acestuia. La aniversarea anuală a îndrăznețului inventator romîn, pionierii fac de gardă lîngă portretul său, în detașamente au loc adunări în care se discută despre viața și activitatea lui. Memoria lui Traian Vuia este cinstită de pionieri prin întreaga lor comportare, prin faptul că învață bine, sînt cuviincioși și harnici.

Cercetarea vieții și activității oamenilor de artă, știință și cultură, a luptătorilor pentru cauza *poporului care au învățat în diferite* școli, este o altă frumoasă tradiție pioniereascā, născută în multe unități de pionieri din țară, cum ar fi unitatea de la Școala „Mihail Sadoveanu"-Iași, „Nicolae Bălcescu"-București, „Tudor Vladimirescu" și „Ecaterina Teodoroiu"-Tg. Jiu etc.

MULTE ALTE TRADIȚII PIONIEREȘTI S-AU MAI NASCUT IN ULTIMII ANI

In cadrul concursului „Să ne cunoaștem ținutul natal", urmînd exemplul utemiștilor, pionierii au luat în grijă o seamă de monumente din orașele și satele noastre. Totodată pionierii cercetează ținutul natal din punct de vedere istoric, geografic, economic, alcătuind mici monografii despre cele aflate. O frumoasă tradiție a pionierilor din satele noastre o constituie sărbătorirea noilor colectiviști. In cinstea familiilor care intră în colectivă, pionierii prezintă un program artistic la căminul cultural.

In multe unități sînt sărbătoriți absolvenții claselor a VII-a. Au loc adunări emoționante, focuri de tabără, la care cei ce au terminat clasa a VII-a se despart de tovarășii lor. Cu acest prilej detașamentul clasei a VII-a predă pionierilor dintr-a III-a steagul și jurnalul detașamentului, pe care cei mici le vor păstra și le vor cinsti pînă cînd vor termina și ei școala.

Mai există și alte noi tradiții pionierești: primirea școlarilor din clasa I-a cu bomboane, flori și jucării, sărbătorirea zilei de naștere a unui pionier din grupă sau detașament etc.

Aceste frumoase tradiții pionierești trebuiesc păstrate și generalizate. Ele nu trebuie să lipsească din nici o unitate de pionieri.

INSIGNA

O dată cu cravata roșie, pionierul primește și insigna de pionier care se poartă pe partea stîngă a bluzei.

Partea de jos a insignei este alcătuită dintr-o roată dințată care se continuă cu spice de grîu. Aceasta, reprezintă alianța de neclintit dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare. Aceeași idee reprezintă secera și ciocanul ce se conturează pe fondul alb, aflat în partea inferioară a insignei. Insigna este străbătută de o panglică roșie pe care se află înscris răspunsul la chemare „Sînt gata întotdeauna".

Cele trei flăcări reprezintă, ca și cele trei colțuri ale cravatei roșii, legătura strînsă între cele trei generații: comuniștii, utemiștii și pionierii. Insigna de pionier trebuie păstrată cu multă grijă.

UNIFORME PIONIEREȘTI

Uniforma pioniereascā se compune din: bluză (sau cămașă) albă cu mîneci lungi (iarna), sau scurte (vara), fustă (pantaloni scurți la băieți) bleumarin, ciorapi trei sferturi (iarna) sau șosete (vara). pantofi (iarna) sau sandale (vara).

Atît pentru băieți cît și pentru fete: cravata roșie petrecută pe sub gulerul bluzei sau al cămășii, și insigna de pionier, pe partea stîngă a pieptului.

Uniforma se îmbracă cu prilejul unor festivități sau adunări mai deosebite.

SEMNELE DISTINCTIVE DE CULOARE ROȘIE

...Ele sînt alcătuite din benzi de pînză roșie, dimensiunea 4 x 1 cm. aplicate pe o bandă de pînză albă mai lată cu 2 mm.

Un semn poartă președinții grupelor;

Două semne poartă, președinții detașamentelor;

Trei semne poartă președinții unităților.

Semnele se poartă pe mîneca stîngă a uniformelor pionierești sau a uniformelor școlare, la jumătatea distanței dintre umăr și cot. Purtarea semnelor în fiecare zi e obligatorie pentru activul pionieresc.

Semnele distinctive de culoare roșie

DRAGI CITITORI,

Scrieți-ne părerile voastre în legătură cu această pagină. Ce nelămuriri aveți? Ce anume doriți să mai publicăm? Trimiteți-ne știri despre acțiuni interesante organizate în detașamentele și unitățile voastre.

ADRESA NOSTRA ESTE:
„SCÎNTEIA PIONIERULUI"
COMBINATUL POLIGRAFIC CASA SCÎNTEII BUCUREȘTI.

Nu uitați să adăugați pe plic mențiunea: „Pentru pagina „Din viața pioniereascā".

„Atenţie, maşinişti!"

Ostaşul motorist Iosif Magyary era de serviciu în sala maşinilor. Motoarele dragorului[1]) gemeau greu, se opreau în răstimpuri, parcă odihnindu-se, pentru ca mai apoi să împingă vasul cu şi mai multă tărie înainte, peste crestele înspumate ale valurilor...

Cînd auzi în tub chemarea comandantului, broboane mari de sudoare îi scăldară fruntea:

— Atenţie, ascultaţi comanda la mine, maşinişti! Am dat peste o mină marină adevărată. Vom intra într-o misiune de luptă reală! Curaj!

„Curaj!"... o mină adevărată!... O mină rămasă din timpul trecutului război. La cea mai mică atingere, vasul poate sări în aer..."

— Atenţie, maşinişti! se auzi din nou comanda, cu toată viteza, înapoi!

Un marinar tînăr, un ostaş ce sta lîngă Iosif, îngăimă:

— Pe o furtună ca asta... o mină adevărată...

— Ţi-ai găsit să boceşti?!

Vorbise Magyary. El e secretarul organizaţiei U.T.M. de navă. Calm, cu mîna încleştată pe manete, trimitea forţa sutelor de cai putere a motoarelor în direcţia pe care i-o indica comandantul. Magyary e marinar încercat, deşi n-are decît vreo 23 de ani. Iosif Magyary ştia că numai dacă, întregul echipaj va acţiona ca o singură voinţă, mina va fi dragată.

— Pregătiţi draga! se auzi vocea de pe punte. Atenţie maşinişti, jumătate la dreapta-a-a... înainte!

Incet, cu precauţie, mina rămasă din timpul războiului fu dragată şi lăsată în urmă, la suprafaţă. Astfel că, o dată cu întîiul muget întărîtat al furtunii, o trîmbă uriaşă de apă spintecă tăriile văzduhului; o bubuitură extraordinară cutremură crugul: mina explodase!

★

— Vedeţi dumneavoastră, continuă marinarul Magyary, pentru aceasta am primit „Diploma de onoare" a C.C. al U.T.M...

— Un băiat tare bun Iosif al nostru, mi l-a recomandat comandantul mîndru. Se cunoaşte că a fost pionier!

— Ai fost pionier? îl întreb pe Iosif.

— Da, am fost. In 1949. Preşedinte de detaşament!

...In urmă cu cîtăva vreme, pe duneta bricului „Mircea", unde a avut loc solemnitatea evidenţierii marinarilor fruntaşi, Magyary a raportat că 90% din echipajul vasului a primit insigna G.M.A., iar foarte mulţi alţii au devenit purtători ai titlului de „Prieten al cărţii". Cînd a fost citat ca marinar de frunte, pentru merite deosebite, Magyary s-a gîndit modest: Care merite deosebite? Mi-am făcut doar datoria!

Şi aşa mi-a spus şi mie: „Mi-am făcut doar datoria!..."

Modest, neînfricat, gata să servească patria oricînd, aşa l-au crescut organizaţia de pionieri, U.T.M.-ul. Tovarăşii de navă ai lui Iosif se simt mîndri să spună că lucrează la acelaşi post de luptă cu militarul de frunte Iosif Magyary.

EMIL EMANOIL

[1]) — *Vas militar, pescuitor de mine.*

Pe marginea discuţiei

AL MEU şi al nostru

„Victoraşii" din clasa noastră

Era pe la începutul anului şcolar. Tovarăşii profesori ne-au vorbit despre efortul pe care l-a depus conducerea şcolii ca să repare şi să spoiască şcoala. După aceea, ne-au rugat să ne purtăm cu grijă faţă de obiectele din şcoală şi să le menţinem curate. Noi, pionierii şi şcolarii din clasa a V-a A, am promis că aşa vom face. Dar, iată că lucrurile s-au petrecut cu totul altfel. Au trecut abia două luni şi jumătate de cînd am intrat în clasa proaspăt văruită, şi pe pereţi au şi apărut o mulţime de pete. Sînt urme lăsate de mîinile pline de grăsime, ale colegilor mei Proţic şi Postolache. Tot ei au avut grijă să nu rămînă nemurdărite nici podelele şi băncile. Imi pare rău că doi colegi ai mei strică bunurile şcolii şi onoarea clasei. Noi, pionierii, le-am spus lucrul acesta de nenumărate ori şi pentru că nu vor să înţeleagă, m-am gîndit să vă trimit această scrisoare.

LAZAR ŢUKERMAN,
cl. a V-a A Şcoala de 7 ani nr. 1,
„Gh. Asachi"-Iaşi.

E „a noastră"

Sîntem tare mîhniţi că mai sînt şcolari şi pionieri care se poartă neglijent şi distrug bunurile obşteşti. In detaşamentul nostru nu există asemenea manifestări. Toţi ne purtăm cu grijă faţă de obiectele din şcoală. In anul acesta de pildă, ne-am cumpărat perdeluţe şi draperii pentru geamuri, faţă de masă pentru catedră, glastre şi ghivece pentru flori, iar băncile le-am curăţat cu glaspapir. Să nu credeţi cumva că am cerut părinţilor bani pentru toate acestea. Nu! I-am cîştigat singuri. Am adunat hîrtie, fier vechi, sămînţă de salcîm pe care am primit o sumă mărişoară. Confecţionarea obiectelor nu ne-a cerut bani. Fetele au făcut pe croitoresele, iar băieţii pe tîmplarii.

Ceea ce am făcut noi, nu sînt lucruri extraordinare, dar pentru că ele ar putea folosi şi altor şcolari şi pionieri, ne-am gîndit să le spunem cît de uşor pot să-şi împodobească clasa şi s-o menţină curată. Clasa e doar „a noastră" şi asta trebuie să înţeleagă orice şcolar şi pionier.

Pionierii detaşamentului cl. a VII-a.
Şcoala medie mixtă nr. 2 Călăraşi

SĂPTĂMÎNA ECONOMIEI

In întîmpinarea „Săptămînii economiei"

Săptămîna economiei a început în comuna noastră într-un chip deosebit faţă de anul trecut. Pionierii au pregătit din timp un program artistic, legat de problema economiilor şi folosirea chibzuită a banilor. Peste 800 de cetăţeni, tineri şi bătrîni, au venit la căminul cultural să vadă spectacolul prezentat de pionieri. Fancu Nicolae şi Lovişteanu Mariana au interpretat cu multă pricepere piesa „Banii lui Cilibidache" de Tudor Muşatescu. Brigada artistică a mai prezentat cîntece, dansuri şi poezii. In unitate Săptămîna economiei a fost întîmpinată cu lozinca „Cu toţii purtători ai carnetului CEC". Rezultatul? Numele a 76 de pionieri a fost înscris pe carnetele CEC. Cu banii economisiţi ei vor să facă o excursie la Bucureşti ca să viziteze Palatul pionierilor, Parcul de Cultură şi Odihnă I. V. Stalin, Muzeul Antipa şi alte locuri. Pionierii noştri vor reuşi să facă ceea ce şi-au propus. Cîte nu se pot face, economisind, şi folosind banii cu chibzuinţă!

Prof. IONEL T. TRIFU
comuna Smîrdioasa, raionul Zimnicea, regiunea Bucureşti

Cu toţii purtători ai carnetului CEC

De ani de zile, în şcoala noastră s-a încetăţenit obiceiul ca fiecare şcolar să fie posesor al unui carnet C.E.C. Lunar, sumele depuse de noi la C.E.C. se ridică la cîteva mii de lei. Carnetul C.E.C. ne este de mare folos. La începutul anului şcolar, majoritatea dintre noi şi-au cumpărat cărţile şi uniformele şcolare din banii economisiţi. Dar sumele s-au mărit din nou în carnetele noastre de C.E.C. Valorificînd fructele de măceş, adunate, am obţinut 180 de lei, care au fost repartizaţi în carnetele pionierilor care le-au strîns. Mai avem de valorificat peste 450 de puieţi de nuci crescuţi pe lotul experimental şi cîteva sute de kilograme de fier vechi şi maculatură. Toţi aceşti bani vin să completeze suma de care avem nevoie pentru excursia la Hunedoara proiectată în vacanţa de vară. Pentru săptămîna economiei ne-am propus ca sumele din carnetele noastre să atingă 3000 lei. Vrem ca şi în anul acesta să fim printre fruntaşii la economii, aşa cum am fost şi în anii trecuţi.

Unitatea de pionieri
comuna Valea-Mare Pravăţ, raionul Cîmpulung Muscel

Abramovici Leonaş din cl. a IV-a Şcoala medie nr. 1 „Petru Rareş" din Piatra Neamţ, frecventează adesea biblioteca raională.

De la începutul anului şi pînă acum, el a citit peste 50 cărţi.

Abracadabra

CUM A AJUNS ANCA MARE CÎT UN BALON...

Se zice că a fost odată ca niciodată, la Şcoala de 7 ani nr. 11 din Iaşi, şi anume în clasa a VII-a A, o fetiţă care se numea Anca Pomîrleanu.

Anca era o fire veselă. Se bătea cu toată lumea, la ore făcea numai pozne, supăra pe profesoara de romînă şi pe cea de istorie şi nu îndeplinea nici o sarcină pionierească. Fiindcă, am uitat să vă spun, Pomîrleanu era pionieră, şi purta o cravată roşie. Nimeni nu ştia însă că fetiţa e năzdrăvană, adică are puterea să facă vrăji. Experienţele de vrăjitorie îi reuşeau cel mai bine la adunările grupei sale, întrucît pionierii de acolo sufereau cu toţii de o boală numită „gură cască" foarte prielnică unor asemenea experienţe.

— Abracadabra! — rostea Anca solemn. — Am de făcut propuneri pentru îmbunătăţirea muncii. Şi vorbea jumătate de oră.

Apoi venea vorba despre disciplină.

— Abracadabra! — Să vă spun eu despre disciplină. Şi timp de altă jumătate de oră foc şi pară se revărsa asupra indisciplinaţilor din grupă.

Şi cu cît vorbea mai mult, cu atît se înfoia mai tare pînă cînd a ajuns Anca mare cît un balon.

— Ia te uită! — ziceau pionierii din grupă — grozavă-i Anca Pomîrleanu!

De fapt, asta era toată vrăjitoria: să pari ceea ce nu eşti şi să-ţi acoperi faptele tale judecînd pe alţii.

...ŞI CUM A AJUNS BALONUL CÎT ANCA

Balonul ăsta se făcuse atît de mare încît nici nu mai încăpea în clasă, şi devenise tare supărător. Unde te întorceai, dădeai peste el. Ba te şi pocnea în cap. De exemplu:

— La voi în grupă e Anca, aia, Pomîrleanu? Ţ, ce nedisciplinată!

— Ia spuneţi, ce faceţi cu Anca Pomîrleanu?

— Ori o puneţi la punct pe Pomîrleanu, ori...

Atunci a început să se trezească grupa şi într-o zi, la o adunare...

— Abracadabra! — Cum e posibil ca Nistor şi Surugiu să aibă o asemenea atitudine...

— Ia stai puţin! Vorbeşte despre tine!

— Abracadabra...

— Lasă abracadabra. Spune cum te porţi tu...

Atunci balonul a început să se dezumfle şi s-a dezumflat atît pînă cînd a ajuns cît... Anca. Şi pionierii au văzut o Pomîrleanu cu nasul în jos, roşie pînă în albul ochilor, care tăcea chitic. Vraja se destrămase şi o dată cu ea a pierit şi „gură cască", boala de care suferea grupa de atîta vreme.

AL. MIHU

Infloritoarea noastră patrie

Măreţele victorii dobîndite de poporul nostru muncitor în lupta pentru făurirea socialismului, au făcut ca patria noastră să devină, an de an, tot mai infloritoare, mai puternică. Duşmanilor de peste hotare ai socialismului — fabricanţi de arme ale morţii, dornici de jaf şi cotropire — nu le convine acest lucru. Ei inchid ochii în faţa acestor cuceriri, încercind în fel şi chip să le împroaşte cu venin.

Dar faptele rămin neclintite. Incadrată în marea familie a ţărilor socialiste, Republica Populară Romînă capătă un tot mai mare prestigiu, o tot mai mare preţuire în lumea intreagă. Toate aceste lucruri le-a scos incă odată în lumină, cu şi mai multă limpezime şi tărie, tovarăşul Chivu Stoica, preşedintele Consiliului de Miniştri al R.P.R., în interviul acordat la 24 noiembrie corespondentului ziarului „Washington Post", Murray Marder.

La intrebarea ziaristului american despre relaţiile comerciale ale R.P.R. cu celelalte ţări, tovarăşul Chivu Stoica a arătat că ţara noastră are largi legaturi economice cu ţările socialiste şi in primul rînd cu Uniunea Sovietică. Legăturile acestea, intemeiate pe într-ajutorare şi deplină egalitate, sînt prielnice dezvoltării crescinde a industriei din ţara noastră. Ţara noastră intreţine de asemenea schimburi comerciale cu statele din apus. In ultimii 5 ani, schimburile acestea au crescut, ajungînd in 1957 la suma de peste 200 milioane de dolari. Iar dacă pe viitor intreprinderile din apus vor propune condiţii avantajoase şi pentru ţara noastră, schimbul acesta de mărfuri va continua şi se va lărgi.

Vorbind despre dezvoltarea economică a patriei noastre, tovarăşul Chivu Stoica a arătat în continuare că la temelia acestei dezvoltări stă industria grea, a cărei inflorire aduce după sine îmbunătăţirea continuă a vieţii poporului. Tovarăşul Chivu Stoica a arătat grija cu care sînt gospodărite şi sporite bogăţiile ţării noastre — ca petrolul şi lemnul — a zugrăvit strădaniile rodnice prin care poporul nostru muncitor face să crească neconteni avîntul industriei şi agriculturii.

Ca răspuns la o intrebare a corespondentului american, tovarăşul Chivu Stoica a vorbit despre dorinţa vie a ţării noastre de a se infăptui o strînsă colaborare economică, ştiinţifică şi culturală, intre toate statele balcanice.

Spulberînd afirmaţiile mincinoase, răuvoitoare, ale unor ziare şi cercuri din apus despre orinduirea democrat-populară, tovarăşul Chivu Stoica a demascat activitatea duşmănoasă a unor posturi de radio occidentale, care indeamnă rămăşiţele fasciste, elementele inrăite din ţara noastră, la furturi şi distrugerea bunurilor obşteşti. Tovarăşul Chivu Stoica a arătat că poporul nostru e hotărit să stîrpească fără cruţare asemenea acţiuni, inlăturind din calea sa aceste rămăşiţe ale trecutului.

Politica externă de pace şi colaborare internaţională a R.P.R., adînc deosebită de politica „de forţă", de aţiţare şi spionaj, a cercurilor conducătoare din S.U.A., este de asemenea oglindită în răspunsurile tovarăşului Chivu Stoica.

Intreg poporul nostru muncitor a aflat cu mult interes, cu multă satisfacţie despre acest interviu. Cuvintele tovarăşului Chivu Stoica arată limpede că poporul nostru păşeşte cu fermitate spre un viitor luminos şi că nimic nu-l poate abate din drumul său.

ZIUA CONSTITUŢIEI

Cu 22 de ani în urmă, la 5 decembrie 1936, a fost adoptată Constituţia sovietică. Marea lege a statului sovietic a consfinţit, pentru prima oară în istorie, infăptuirea unei orînduiri lipsită de exploatare. Constituţia sovietică este documentul care vorbeşte despre neţărmurita grijă pentru om a P.C.U.S. şi a statului sovietic. Ea asigură tuturor membrilor societăţii sovietice dreptul la muncă, invăţătură şi odihnă, dreptul de participare la treburile statului şi toate celelalte drepturi şi libertăţi socialiste, punind în acelaşi timp la îndemîna poporului mijloacele de exercitare a acestor drepturi.

CU AVIONUL LA ŞCOALA

Undeva, in Nordul indepărtat al Uniunii Sovietice, se află şi cătunul de pescari So.na. Vă inchipuiţi desigur intinderea albă a zăpezilor de prin acele locuri, urşii albi, renii, focele sau morsele... Dar să nu credeţi că peisajul acesta doarme sub gheţuri şi zăpezi... Dimpotrivă, totul e foarte insufleţit. La şcoala de aici invaţă copii din multe cătune invecinate. Unii vin cu săniile trase de reni, alţii cu... vaporul. Iar pentru cei care locuiesc în cele mai indepărtate cătune, zilnic se [...] cial avioane care ii aduc, la tim[...] O şcoală medie, cu bănci albe, [...] care scinteiază, şi cu tot ce e ne[...] ii cheamă pe aceştia la invăţătu[...]

Şcolarii de aici, ruşi, neneţi, [...] nieni, tătari, sînt buni prieteni. [...] tundră, ei se string de multe o[...] „focul prieteniei".

IN INTRECEREA PAŞNICA [...]

Colhozul „Frunze", din regiun[...] un adevărat uriaş. Ogoarele lui [...] 20.422 de hectare, de pe care ha[...] nici scot recolte bogate. Şi p[...] roadele muncii lor s-au putut [...] şir, la Expoziţia Unională Agric[...] cova. De două ori colhozul a fo[...] diploma de gradul I, iar foarte [...] nici au primit ordine, medalii ş[...] ţioase.

E o adevărată fericire să mun[...] bucuri de roadele muncii intr-o a[...] familie. Cînd incepe lucrul, 17 [...] incă 17 combine, inafară de mul[...] agricole, vin să ajute pe oameni [...] Cireada de vite a colhozului e [...]

SUCCES PRIMEI BRIGĂZI PIONIEREŞTI !

BRIGADA A PRIMIT DRAPELUL.

Duminică 30 noiembrie. La Şcoala medie nr. 6 din Bucureşti, a luat fiinţă prima brigadă pionierească de muncă patriotică.

Să nu vă gindiţi că brigadierii sînt cine ştie ce voinici, mai inalţi cu vreo două trei capete decit voi. In brigadă au intrat pionieri asemenea vouă, mai ales din clasele a VII-a, mulţi băieţi, dar şi multe fete — cei mai buni la invăţătură. Vrînd să urmeze exemplul utemiştilor din şcoala lor, intr-o bună zi şi-au luat inima-n dinţi şi s-au hotărit să-i spună instructoarei :

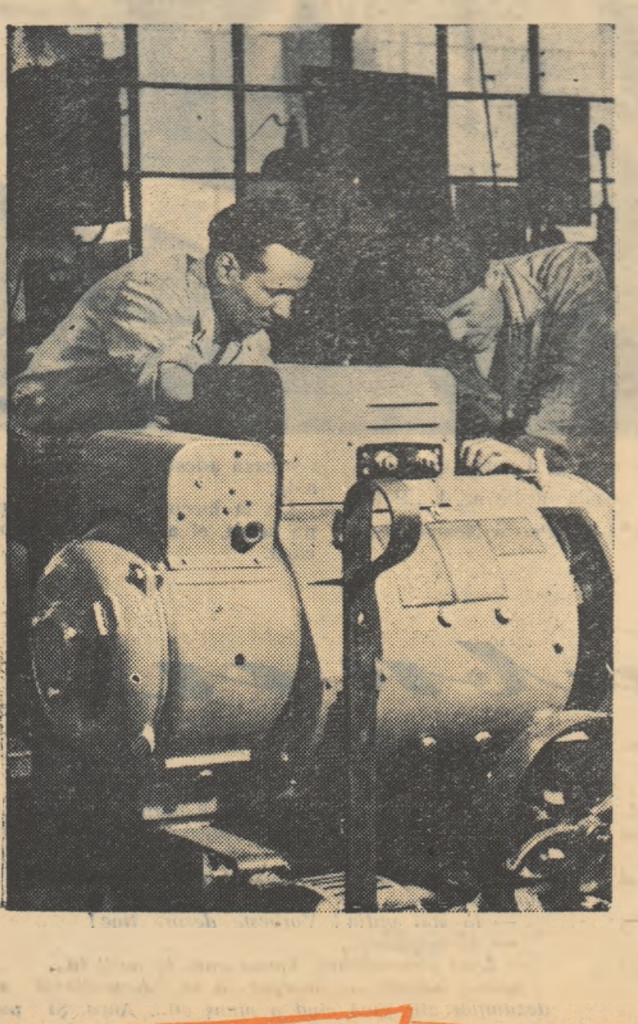
— De ce n-am putea face şi noi o brigadă asemenea brigăzilor de tineret care muncesc pe şantierele din raionul nostru, asemenea miilor de tineri din ţara noastră despre care am auzit lapte minunate ?

Din ziua aceasta şi pînă la constituirea brigăzii n-a trecut multă vreme. Duminică, la ora 10 dimineaţa, în sunetele goarnei a venit intreaga unitate de pionieri din şcoală. În această adunare festivă, la care au participat profesori, preşedintele sfatului popular raional, reprezentanţi ai organizaţiei U.T.M. din şcoală şi ai Comitetului Raional U.T.M., a avut loc formarea brigăzii compusa din 30 pionieri. Cu acest prilej, pionierii au aflat că vor primi carnetul de brigadier după 75 de ore de muncă voluntară şi că vor primi salopetă şi unelte asemenea unor adevaraţi brigadieri.

Nu v-aş putea spune ce a fost mai emoţionant în continuarea adunării : alegerea comandamentului brigăzii, format din 3 pionieri, — cei mai destoinici dintre ei — inminarea steagului din partea Comitetului Raional U.T.M., pe care e scris : „Brigada pionierească de muncă patriotică nr. 1", felicitarea celor doi copii din clasa a II-a, îmbrăcaţi în costume naţionale, sau salutul adus de pionieri, reprezentanţi ai celorlalte şcoli din raion. În incheierea adunării, brigada a adresat o chemare către pionierii din oraşul şi regiunea Bucureşti, în care îndemnau călduros să-i urmeze în formarea de noi brigăzi care au drept scop infrumuseţarea raionului, construirea de lăcaşe de cultură, infrumuseţarea patriei. Apoi, intreaga brigadă s-a îndreptat cîntind spre pri[...] lor şantier pe care vo[r] munci : o nouă şcoală pentru copiii ceferiştilor din cartierul Triaj.

Şi noi urăm mult succes primei brigăzi pioniereşti de muncă voluntară.

10 ANI DE EXISTENŢĂ

De curind, uzinele „Glement Gottwald" din Capitală au împlinit zece ani de existenţă. Produsele ce se fabrică aci, sînt mult preţuite şi în străinătate. In clişeu: Muncitorii Ştefan Caşmir şi Ioan Busuioc fac verificarea unor grupuri de sudură de 350 A pregătite pentru export.

In cinstea lui 30 Decembrie

Un singur fapt

Există o carte de onoare, netipărită şi nelegată în coperţi de aur, dar care trăieşte adînc în inima întregului nostru popor : cartea faptelor pe care oamenii muncii le închină patriei. Acum în preajma aniversării Republicii, aceste fapte sînt mai multe, mai avîntate. Să alegem din noianul lor unul singur, care sună aşa : „Uzinele Semănătoarea şi-au îndeplinit planul de producţie pe 1958". Cîteva cuvinte doar, însă ele spun lucruri minunate. Spun de pildă că numărul de combine fabricate în primele 10 luni ale acestui an e de trei ori mai mare ca anul trecut. Că fiecare combină a fost cu o cincime mai ieftină decît prevedea planul. Că din economiile realizate s-au fabricat în plus 200 de combine cerealiere. Şi oamenii muncii de pe ogoare ar mai putea adăuga ceva : că datorită sprijinului celor de la Semănătoarea, au strîns recolta într-un timp record, evitînd pierderea a 35.000 tone de boabe.

Darul ţesătorilor

Opt milioane metri de ţesături... Cu atît şi-au depăşit planul, pînă acum, muncitorii din industria textilă a patriei noastre. E o cifră cu adevărat impresionantă. Cei care iubiţi matematica aţi putea face o socoteală : 8 milioane metri ţesături egal cu atitea milioane de rochiţe sau cu atitea milioane de costume... Dar cîte nu s-ar putea lucra din darul acesta pe care vi l-au făcut harnicii ţesători ! Şi ei nu s-au mulţumit cu atît. In cinstea lui 30 Decembrie au hotărît ca în această ultimă lună să dea cea mai mare producţie din cursul anului 1958. Şi fără îndoială că se vor ţine de cuvînt !

reportaj — ştiri — informaţii — NOUTĂŢI TEHNICE — reportaj

SOVIETICE

spe-
ırsuri.
:andre
levilor
ucrai-
, în
ırindă
.A.
ıen, e
firşit:
olhoz-
ɛptate
ıni în
Mos-
at cu
olhoz-
i pre-
să te
mare
re şi
maşini
a lor.
e nu-

mărat: 1600 vite cornute mari şi peste 1000 de porci. Există aci şi o fermă uriaşă de păsări şi una de vulpi negre şi argintii.

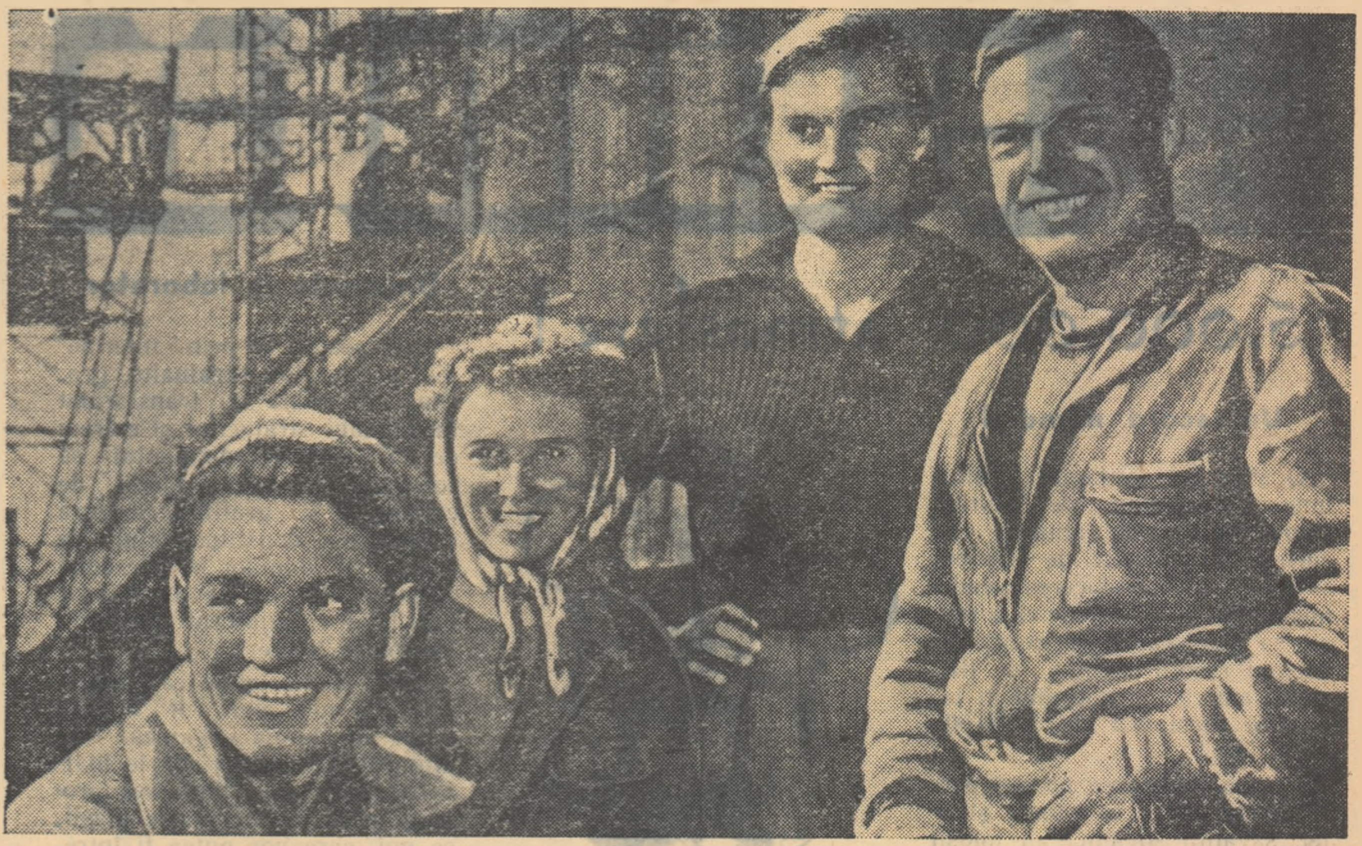
Colhoznicii sovietici sînt stăpînii pămîntului lor drag, pe care îl îmbogăţesc neîncetat. In întrecerea paşnică cu S.U.A., ei obţin, zi de zi, victorii tot mai minunate.

PE DRUMUL FAURIRII COMUNISMULUI

❶ In Uniunea Sovietică, în 12 zile se fabrică atîtea produse industriale cît se produceau într-un an în Rusia ţaristă.

❷ Intr-un singur an (1956) poporul sovietic a primit în folosinţă de la constructori 36.000.000 m. c. de spaţiu locativ. Aceasta înseamnă că în fiecare minut, zidarii, zugravii, tîmplarii, au reuşit să dea poporului cîte două apartamente.

❸ In 1968 U.R.S.S. va ajunge din urmă S.U.A. în ce priveşte producţia pe cap de locuitor. Acest lucru reiese clar din cifrele de control ale planului de dezvoltare a economiei naţionale a U.R.S.S. pe următorii şapte ani, care prevăd sporirea producţiei industriale cu 80%.

RADIO GLOB

- Uniunea Sovietică a acordat unui numeros grup de ziarişti din Bulgaria, Ungaria, R. D. G., Italia, China, Polonia, R.P.R., U.R.S.S., Franţa, Cehoslovacia, Suedia şi Iugoslavia, posibilitatea de a întreprinde o interesantă călătorie în Arctica. De curînd, grupul de ziarişti a trecut peste Polul Nord, îndreptîndu-se spre insula Dikson.

- Zilele trecute, în statul Louisiana din S.U.A., un avion militar, avînd la bord o bombă atomică, a luat foc. Este al 8-lea caz cînd avioane americane avînd la bord bombe atomice se prăbuşesc sau iau foc.

- La 25 noiembrie, 160.000 de muncitori de la căile ferate italiene au declarat o grevă de 24 de ore, care a paralizat întregul trafic feroviar al Italiei

- Pînă în 1963, constructorii sovietici vor înălţa, nu departe de capitala U.R.S.S., un orăşel satelit al Moscovei. Populaţia noului oraş va fi la început de 65.000 de locuitori.

- Trupele de ocupaţie britanice atacă în chip sălbatic forţele populare din Oman, care luptă pentru eliberarea patriei lor de sub jugul colonialist. In urma unui atac al aviaţiei britanice, zece sate din Oman au fost distruse în întregime.

- La Rangoon, capitala Birmaniei, a fost deschisă de curînd o expoziţie de artă populară romînească. Expoziţia aceasta, care a stîrnit un viu interes, va contribui şi mai mult la întărirea legăturilor de prietenie dintre cele două popoare.

Problema Berlinului

In 1945, anul marii victorii asupra fascismului, în mica localitate Potsdam, din apropierea Berlinului, au avut loc tratative între delegaţiile Uniunii Sovietice, Marii Britanii şi Statelor Unite ale Americii. Pentru ca monstruoasa maşină de război fascistă să nu mai poată fi refăcută, s-a hotărît împărţirea teritoriului Germaniei şi al capitalei sale, Berlin, în zone de ocupaţie şi supraveghere. Incălcînd acordul de la Potsdam, puterile occidentale au unit zonele lor, înlesnind crearea unei republici Federale pornită pe calea militarizării. In faţa acestei situaţii, populaţia din zona sovietică a Germaniei, călăuzită de marile idei ale socialismului biruitor şi ajutată zi de zi de Uniunea Sovietică, a întemeiat Republica Democrată Germană. Creearea R.D.G. s-a făcut după ani de luptă, în care P.S.U.G. a condus clasa muncitoare germană spre izbîndă. De cealaltă parte a zonelor de demarcaţie, în Republica Federală Germană, acordul de la Potsdam a fost încălcat. Cu sprijinul imperialiştilor americani şi englezi, aci se fac pregătiri militare intense, se construiesc căzarmi şi aerodroame, uzine de armament şi baze pentru lansarea ucigătoarelor arme teleghidate.

In Berlin, zona occidentală a fost prefăcută într-o bază de provocări împotriva R.D.G. şi a lagărului socialist. In faţa unei asemenea situaţii, guvernul sovietic, sprijinind declaraţiile guvernului R.D.G., şi călăuzit de principii umanitare, a adresat la 27 noiembrie o notă puterilor occidentale în care sînt condamnate pregătirile militare din Republica Federală Germană şi încălcarea acordului de la Potsdam şi se propune transformarea Berlinului occidental într-un oraş liber, un oraş al păcii.

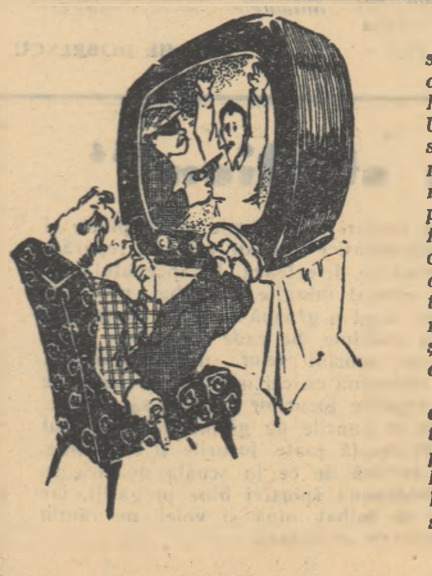
După cum vedeţi din harta alăturată, Berlinul se află situat pe teritoriul R.D.G. şi situaţia existentă este nefirească, acum, la 13 ani de la terminarea războiului. După cum arată nota sovietică şi recenta conferinţă de presă a tovarăşului N. S. Hruşciov, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., Uniunea Sovietică va găsi acele mijloace prin care—în ciuda provocărilor imperialiste — să asigure transformarea Berlinului occidental într-un oraş al păcii.

Noile măsuri întreprinse de guvernul Uniunii Sovietice sînt dovezi grăitoare ale unui efort continuu spre asigurarea unei păci trainice şi fără îndoială, ele vor contribui la rezolvarea problemei Berlinului, capitală a primului stat socialist german.

GHEORGHE TOMOZEI

Aşa a văzut...

La zece ani, Kery Dale Casey va îmbrăca haina cenuşie, aspră, a casei de corecţie. Nu-i un lucru nou în Statele Unite ale Americii. Acolo, instituţiile de pedepsire a minorilor sînt pline. Atîta doar că micul Kery n-a fost arestat pentru vagabondaj sau pentru furtul unei biciclete. La vîrsta cînd de-abia desluşise buchiile cărţii, el a căpătat o faimă tristă, care i-a zdrobit pe părinţii săi sub povara ruşinii şi a durerii. Kery Dale Casey a devenit asasin.

Ce lucruri îngrozitoare l-au adus pe micul băiat pe băncile tribunalului? Răspunsul, limpede şi amar, a ieşit singur la iveală, în cursul cercetărilor. Dar mai întîi iată cum s-au petrecut faptele:

Era seară, tîrziu. Pe o stradă prost luminată, de la marginea New-York-ului, Iosefina Orlowski, mamă a trei copii, se întorcea de la lucru ca atîtea mii de femei americane. Mergea încet, ostenită. Deodată, cînd să dea colţul, dintr-un gang ţîşni o mogîldeaţă, cu revolverul întins:

— Nu mişca! Aruncă poşeta, altfel trag!

Iosefina Orlowski se sperie la început. Apoi, privind mai bine mogîldeaţa, începu să rîdă: „Banditul" nu era altul decît Kery, băiatul vecinilor săi. Il întrebă surprinsă:

— Ce te-a găsit, Kery?

— Vorba! răspunse acesta. Execută ordinul. Adineauri am mai ucis pe unul...

— Da?! Şi unde l-ai ucis?

— Uite, colo, se grozăvi Kery, întorcîndu-se pe jumătate.

Tocmai asta dorise şi femeia, care o luă imediat la fugă. Dar băiatul ochi şi trase. Cîteva gloanţe o rănira grav pe femeie.

La anchetă, în faţa poliţiştilor, băiatul, cu umerii zguduiţi de plîns, rosti printre suspine:

— Nu ştiam ce înspăimîntător e să ucizi. Dar aşa am văzut aseară la televiziune. Apoi am luat revolverul tatii şi...

„Aşa am văzut la televiziune..."

Cuvintele acestea închid în ele toată grozăvia care a distrus viaţa tînără a lui Kery şi a atîtor copii care umplu închisorile din S.U.A. Fiindcă filmele, cărţile, programele de televiziune pe care oficialităţile de acolo le alcătuiesc pentru copii, cuprind toate acelaşi îndemn făţiş la banditisme, jaf şi crime. Pentru ca aceşti copii să devină mai tîrziu gangsteri în uniformă militară, care să jefuiască, să ucidă, şi să împileze alte popoare.

Kery Dale Casey putea să devină un om adevărat. Să cunoască fericirea de a fi bun, drept şi curat, de a ocroti pe alţii mai slabi decît el. Să muncească, să înveţe, să creeze.

Dar peste viitorul lui apasă acum zidurile închisorii. Fiindcă micul Kery a ucis. Fiindcă „aşa a văzut la televiziune..."

VASILE MĂNUCEANU

reportaj • ŞTIRI • informaţii • NOUTĂŢI • TEHNICE • reportaj

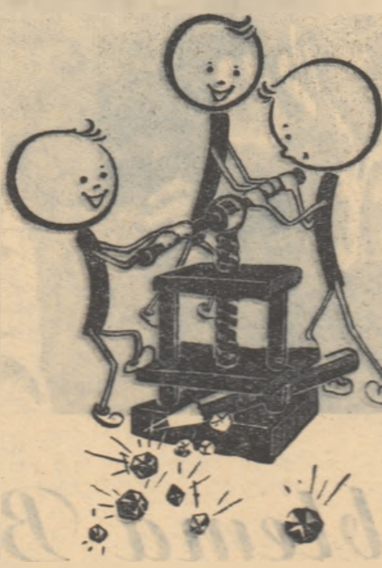
știința

5.000.000 atmosfere!

Un record mondial

O știre extraordinară a uluit lumea oamenilor de știință. După cum s-a anunțat de curînd, un colectiv de fizicieni sovietici sub conducerea academicianului I. V. Zeldovici a reușit să depășească de zece ori vechiul record obținut de fizicienii americani, obținînd în laborator presiunea de 5.000.000 atmosfere!

Pentru realizarea acestei performanțe, unice în istoria științei, savanții sovietici au folosit o metodă cu totul originală. Ei au „bombardat" în vid o placă metalică cu alte plăci, de asemenea metalice, ce se deplasau cu viteza fantastică de 8 km/sec. In urma ciocnirii extrem de puternice, aparatele de măsură au arătat că pentru o fracțiune de o milionime de secundă s-a produs presiunea de 5 milioane atmosfere în laborator.

Miezul pămîntului — o enigmă a științei

Importanța științifică a acestei realizări este excepțional de mare. După calcule, presiunea din centrul pămîntului ar atinge 3.000.000 atmosfere. După cum se vede, fizicienii sovietici au depășit cu mult cele mai mari presiuni din interiorul globului terestru. Supunînd diverse substanțe la aceste apăsări, oamenii de știință vor putea în sfîrșit dezlega una din cele mai mari enigme ale științei contemporane: felul în care este alcătuit miezul pămîntului.

Diamante în laborator

Este posibil ca prin intermediul presiunilor ultraînalte, grafitul să poată fi transformat în diamant strălucitor și extrem de dur, deoarece diamantul se compune din aceiași atomi de carbon ca și grafitul. Singura deosebire o constituie felul de așezare al atomilor în cele două corpuri, lucru care poate fi ușor modificat cu ajutorul presiunilor foarte înalte.

Este neîndoielnic că surprizele cele mai mari vor fi obținute în chimia organică. Cu ajutorul presiunilor foarte înalte, oamenii de știință vor produce în curînd materiale plastice noi, care vor putea fi întrebuințate în absolut toate domeniile vieții. In afară de fibre textile, materiale de construcții, articolele tehnice etc., se vor produce și mase plastice, transparente ca sticla, dar cu duritatea mult mai mare decît a oțelurilor. Ele vor fi folosite de bună seamă la construcția primelor astronave ce vor părăsi pămîntul.

Iată, foarte pe scurt, cît de uriașă este însemnătatea victoriei obținute de fizicienii sovietici în domeniul presiunilor ultraînalte.

Ing. ION SUCEVEANU

Le recunoașteți?

Priviți aceste fotografii și scrieți-ne la redacție ce reprezintă. Le-ați ghicit?

SPORT

Spartachiada pionierilor și școlarilor

UN ASPECT DIN TIMPUL DESFĂȘURĂRII MECIULUI DE OINĂ DINTRE ȘCOALA DE 7 ANI CURCANI ȘI ECHIPA RAIONULUI CĂLĂRAȘI. „LA BĂTAIE" — PIONIERII DIN CURCANI.

Asemenea celor mari

La Curcani, o comună din raionul Oltenița, oina nu se joacă de prea multă vreme. Prin 1949—1950, a luat ființă prima echipă de seniori. Se vede treaba însă că oina a plăcut mult celor din Curcani, căci în momentul de față, în comună există trei echipe de oină: seniori, juniori și pitici (aceștia din urmă, în majoritate pionieri). Piticii joacă mai mult în cadrul cercului sportiv din școală. Dar și în recreații, se încinge, la iuțeală, cîte un meci care se continuă, de cele mai multe ori, după-amiază, cînd toți și-au terminat de scris sau de învățat lecțiile pentru ziua următoare. Așa se face, că, în scurtă vreme, toți pionierii au îndrăgit acest sport. Numărul mare de iubitori ai oinei l-a pus în încurcătură pe tovarășul profesor de sport. Și iată de ce: lotul care trebuia să reprezinte școala din Curcani la Spartachiadă, cuprindea un număr restrîns de jucători. Dintre pionieri, cei mai bine jucau: Enciu Aristide, Topală Ilie, Chiru Aurel și Vadium Nicolae. Restul componenților lotului au fost selecționați în urma unor meciuri de verificare. După cîteva antrenamente, echipa a început să se „sudeze". Pionierii noi introduși în echipă s-au încadrat în jocul celorlalți. Iar primul examen — meciurile din cadrul fazei interraionale — a fost trecut cu succes. Echipa a cîștigat destul de ușor, toate meciurile.

Duminică dimineața, în cadrul etapei regionale a Spartachiadei, care s-a desfășurat pe stadionul „23 August" din Capitală, cei din Curcani au confirmat forma bună pe care au arătat-o încă de la prima etapă, întrecînd, în finală, echipa Gimnaziului mixt din Turnu Măgurele cu scorul de 7—6. In felul acesta, echipa de oină a Școlii de 7 ani din Curcani, s-a calificat pentru faza de zonă, care se va desfășura la primăvară.

Se pune însă o întrebare: vor reuși pionierii din Curcani să calce pe urmele celor din echipa de seniori care — în anii 1957—1958 — au cîștigat titlul de campioni ai R.P.R. la oină? Noi credem că da. Dar numai dacă se vor antrena cu aceeași perseverență cu care s-au antrenat pînă acum...

Iată acum și celelalte echipe din regiunea București, clasate pe primul loc: FOTBAL: Școala medie nr. 1 — Călărași; VOLEI FETE: Școala medie nr. 2 — Tr. Măgurele; VOLEI BĂIEȚI: Școala medie Titu; HANDBAL FETE: Școala de 7 ani Lehliu, iar la HANDBAL BĂIEȚI: Școala medie nr. 1 Tr. Măgurele.

EMIL DOBRESCU

„Toată lumea pe stadion!"

Sportul este mult îndrăgit în școala noastră și lucrul acesta ni-l dovedește foarte bine numărul mare de membri ai cercului sportiv. Asta se datorește faptului că la noi în școală s-a încetățenit obiceiul să ne petrecem timpul liber pe terenul de sport. După amiaza ne antrenăm iar duminica susținem meciuri în toată regula. La aceste întîlniri au întîietatea echipele care, în cursul săptămînii, obțin cele mai bune rezultate.

Pînă acum avem trei echipe de fotbal, două de oină și trei de volei. Pe lîngă aceste sporturi ne place foarte mult atletismul și gimnastica. Avem băieți și fete care sar în înălțime 1,20—1,25 m iar în lungime 2,60—2,80 și chiar 3,50, cum sînt Ivan Nicolae, Ștefan Nicolae, Samoilă Maria, Potor Elena, Anton Puica și alții. Trebuie să vă mai spunem că multe din aparatele de sport le-am construit singuri la cercurile de tîmplărie și mîini îndemînatice și tot noi le reparăm atunci cînd se defectează. La începutul anului, am reparat mingile de fotbal, plasa de volei, am făcut o groapă cu nisip pentru săritura în înălțime. Se cade să vorbim puțin și despre sportul celor mici. De obicei, lucrăm împreună cu cei mici ca să învețe de la noi regulile jocurilor și cum să execute săriturile și figurile de gimnastică. In felul acesta ei învață toate jocurile și exercițiile. Așa se explică de ce în școala noastră se află întotdeauna sportivi bine pregătiți, iar echipele de fotbal, oină și volei, nu rămîn descompletate niciodată.

Colectivul de conducere al unității de pionieri Șc. de 7 ani, com. Ștefan Vodă raionul Călărași

PRIN CASELE ȘI PALATELE PIONIERILOR

POPAS LA CAMERA PIONIERILOR

De vorbă cu micii turiști

Cînd am intrat în camera cercului micilor turiști de la Casa pionierilor din Galați, cîțiva pionieri ai cercului tocmai discutau despre Africa. Aveau și un diafilm la îndemînă. Se pregăteau să facă o călătorie... cu gîndul pe acest continent. Ne-am cerut scuze că i-am întrerupt:

— Nu e nimic, ne-au răspuns pionierii. Poate vreți să știți pe unde am călătorit noi în ultimul timp?

Am aflat că au „călătorit" în primul rînd prin oraș, că au văzut multe monumente ca de pildă cel închinat răscoalelor din 1907, cel ridicat în amintirea lui Spiridon Vrînceanu sau placa comemorativă „13 Iunie". După ce au cunoscut orașul, au făcut o excursie pe traseul Ostrovul Chici-Brateș-Turcoaia-Măcin. Pionierii Ionescu Mircea, Racoviță Oswald și alții au făcut diferite observații de ordin geografic sau istoric pe care le-au consemnat în jurnalul lor de călătorie.

Domino... geografic și un alfabet al geografului

Pionierii Buluc Nicu, Moroșanu Lucian și Ivanov Angela, de la cercul de geografie, au inventat jocul „domino geografic". Harta fiecărei regiuni a țării noastre, de pildă, a fost aplicată pe o tablă specială. Marea iscusință e să știi să alcătuiești din regiuni disparate harta țării. Nu toți reușesc ci numai cei care cunosc bine geografia. Dar cu ajutorul acestui joc oricine reușește s-o cunoască. La Casa pionierilor acest joc se joacă de către toți pionierii.

Dar și mai interesant e jocul „alfabetul geografului" inventat de pionierii dintr-a VII-a. Cu ajutorul acestui joc se învață ușor citirea celor mai complicate semne și detalii ale hărților de geografie.

Asemenea jocuri au fost trimise în dar și pionierilor sovietici care au răspuns trimițînd frumoase fotografii.

In Casele pionierilor, create din grija Partidului, mii de pionieri din țara noastră duc o activitate interesantă și atrăgătoare. In fotografie, Casa pionierilor din Cîmpina.

Pictorul

In secția decorativă e liniște. Lucrează „maestrul" Georgescu Silvian dintr-a VII-a. Astăzi decorează un vas. Motivele sînt interesante: pionieri citind, discutînd sau cîntînd la vioară. A decorat o mulțime de vase pînă acum. Unele motive sînt [illegible]t de reușite încît ai impresia că au fost alese de un meșter priceput.

Mulți pionieri care vor să picteze îl roagă pe Georgescu să-i învețe. Ii învață cu plăcere, iar unde nu știe nici el, cere părerea celorlalți. Astfel se ajută unii pe alții.

In cercul de navomodele

Ene Romeo dintr-a V-a și Bălineanu Vasile dintr-a VII-a, lucrează la navomodelele lor. Pe o poliță sînt așezate tipuri de nave făcute de ei. Cu prilejul unui concurs al micilor tehnicieni, ei au fost printre cei evidențiați.

Acum lucrează în tăcere. Ii vezi cum cîntăresc cu ochii distanțele dintre piese sau cum măsoară cu rigla dimensiunile lor.

Ne-au spus că au de gînd să devină constructori de nave. Le urăm succes și-i lăsăm să-și continue lucrul.

N. UNGUREANU

Pentru alegerea meseriei

Primul pas

Pe atunci eram în clasa a VI-a. Răscolind prin casă, găsisem o pilă cam ruginită, un clește și un bomfaier. Astfel mi-am făcut un „atelier".

Incepusem să meșteresc fel de fel de „piese" cît era ziulica de mare. Și la școală aveam ore de atelier. Acolo am învățat să mînuiesc pila. Mergea greu. Oricît mă străduiam să pilesc drept, nu reușeam. Pila luneca cînd într-o parte, cînd în cealaltă... Pînă la urmă, am învățat să pilesc. Am început apoi să execut „lucrări" acasă... Dintre toate însă, cele mai „serioase" au fost două: o pereche de patine foarte simple, confecționate de mine și o tavă pentru copt boabe de porumb. Le-am arătat și colegilor mei. La început n-au prea crezut. Dar cînd am reparat clanța de la ușa clasei noastre, n-au mai zis nimic. Dimpotrivă, după o zi-două, m-au rugat să-i învăț și pe ei să pilească...

Apoi, cînd am terminat școala, am venit aici la București. Am dat examen la Școala profesională Mao Țze-Dun. Mai veniseră cu mine încă patru colegi (alții au plecat la școli de tractoriști).

Am fost repartizat la anul I B, lăcătuș. Sînt bucuros că pot să-mi văd dorința împlinită: să învăț lăcătușeria.

Treaba n-a fost chiar atît de simplă la început. A trebuit să treacă destul timp pînă să pilesc bine și să execut lucrările la dimensiunile cerute, după schițe. Am lucrat un echer, clești de bacuri, toporașe, „șnițel", compase simple...

Iar acum, ca lucrare de control (prima, de cînd am intrat în școală) am executat un compas cu arc. O piesă grea, care cere multă atenție și pricepere. Tovarășul maistru spune că am executat-o bine. Mă bucură faptul acesta. Inseamnă că primul pas în meseria de lăcătuș l-am făcut cu succes.

DOBRE FLOREA
Școala profesională „Mao Țze-Dun"
București

Ca să fii un bun lăcătuș trebuie să știi și cum funcționează mașinile unelte. In foto: lîngă strungul la care lucrează Schneider Hendric din anul III strungărie — Dobre Florea urmărește explicațiile colegului său de școală asupra felului cum se face măsurarea cu șublerul.

---

tolba cu scrisori

Iată-ne din nou împreună, la sfat... Scrisorile voastre sosesc de departe, din satele munților Neamțului, aproape de Ozana lui Moș Creangă, din văile domoale ale Argeșului, din orașele risipite în cîmpii. Și în fiecare din ele, găsesc ceva din sufletul patriei. Am primit stihuri despre toamnă de la Evghelie Nicolae din comuna Ploșca, despre dragostea față de țară, de la Mircea Magdalena din Giurgiu, epigrame, de la Hosu Vasile din comuna Gherla, rînduri emoționante despre cravata roșie, de la Bozolan Alexandru din Constanța. Pionierii Cotan Doina, Tudor Velica, Gică Vangheliță, Hangan Georgeta, Caraulani Maria și Papaiani Mihai din comuna Beidaud raionul Istria, regiunea Constanța, mi-au scris: „Cu prilejul măreței zile de 7 Noiembrie, s-a inaugurat în satul nostru noul cămin cultural. După terminarea programului artistic nimeni n-a părăsit sala. Se însera. Deodată, în încăperea albă, a țîșnit lumina din 40 de becuri. A rulat apoi filmul „Prăpastia tigrului".

Dragii mei, vă felicit pe voi și pe părinții voștri pentru noua înfăptuire din satul vostru în întregime colectivizat și vă mulțumesc pentru frumoasa scrisoare. Nu este nevoie să vă încercați condeiul neapărat în poeme lungi, sau în începuturi de nuvele. Povestiți-mi mai bine despre voi și despre înt[illegible] prin care treceți, așa, firesc cum i-ați vorbi unui prieten. Marii scriitori care ne-au lăsat nenumărate mărturii despre munca lor, ne-au învățat întotdeauna că trebuie să scrii numai atunci cînd nu te poți exprima altfel, cînd cuvîntul scris este neapărat necesar.

Culică V. Hristina din Călărași, mă roagă să-i public poezia trimisă pentru a face o surpriză și o bucurie tovarășului profesor de limba romînă. Ii satisfac această dorință, transcriind în rubrica noastră aceste versuri din poezia „Pacea".

Pacea e ca o floare
Ce se deschid-acum.
Ea este roditoare
Ca orice măr sau prun.

Facem loc în gazetă și versurilor harnicului nostru colaborator Dan Cheța din București:

„...Tractorul... E noapte și plouă... El ară,
Brăzdează cîmpia... Și plouă și-i noapte.
Aici vor fi lanuri de grîu, de secară,
Iar vîntul va trece prin holdele coapte..."

De la Claudia Smutny din Capitală, am reținut aceste versuri despre un filatelist tipicar, cu care încheiem sfatul nostru de azi:

S-a apucat mărcile să le controleze,
Să le aranjeze, să le claseze
La lumină începe marca s-o pună
Să vadă dacă are gumă
Le-a întors, le-a răsucit
Vede un clasor mînjit
Cine mi-a mînjit acest clasor?
Acum iau spada și-l omor
Vine un coleg la el
Să știe nu vrea de fel,
Dar cînd acesta timbrele-i arată
El mulțumit le ia și constată
Se uită la mărci o oră,
Poți să dansezi și-o horă..."

MOȘ TOMA POȘTAȘUL

DINCOLO DE RÎU...

de Fănuş Neagu

Venise toamna. Mustul bolborosea în butoaie, jos în armanul gospodăriei colective se înălţau grămezi de ştiuleţi, iar la grădina de zarzavat, aflată la un cot al Buzăului, lîngă pădurea Creştatei, o echipă formată din patru oameni împletea funii de ceapă, aduna ardeii şi-i atîrna de grinzile bordeiului, înşiraţi pe aţe şi umplea căruţele cu marfa pentru oraş. La început, vremea a fost de partea lor, zilele se scurgeau învăluite în lumina blîndă a soarelui de toamnă, adia un vînt călduţ dinspre Dunăre. Şi serile puţin răcoroase, îngăduiau să lucrezi pînă tîrziu. Apoi dintr-odată, cînd nu se aştepta nimeni, s-a pornit ploaia, măruntă, deasă, urîcioasă. Ploaia s-a pornit noaptea şi oamenii cum au simţit-o fierbînd pe acoperiş, s-au sculat şi-au pus cîte un sac în cap, în formă de glugă şi s-au dus în arman să adăpostească porumbul. Au făcut umbrare, învelite cu stuf, iar pe de margini au săpat şanţuri de scurgere. Şi în zori au plecat să adune bumbacul. Il strîngeau în coşărci, îl duceau acasă să-l usuce pe cuptor, apoi îl dădeau în primire magazionerului de la gospodărie.

Intr-o zi, la sfîrşitul cursurilor, pionierii au plecat pe cîmp să ajute şi ei la culesul bumbacului. De dimineaţă, ploaia se înteţise. Iar după prînz, cînd copiii au ajuns pe tarla, a izbucnit pe neaşteptate furtuna. Un tunet a spart norii, ecoul lui a hăulit departe în pădure şi picuri mari au prins să cadă în ropot. Fetele şi flăcăii răspîndiţi pe tarla s-au îngrămădit pe cărarea ce duce în sat. S-auzeau ţipete, vorbe şugubeţe, strigăte, chemări. Apoi totul se topi în vîjîitul ploii. Turna cu găleata şi pămîntul clefăia sub picioare.

Preşedintele gospodăriei a urcat copiii în două căruţe şi le-a poruncit vizitiilor să mîie repede spre sat. Cei în vîrstă au luat-o în urma lor pe jos.

Cînd a izbucnit furtuna, doi băieţi dintr-a şaptea, Mihai şi Bucur, au fugit să se adăpostească într-un bordei părăsit, de la bostănărie, aflat în dosul unei liziere de salcîmi. N-au simţit cînd au plecat ceilalţi şi-au rămas în bordei pînă seara. Atunci Mihai a apucat-o de unul singur spre calea ferată. Se ducea la ţarcul de vite al gospodăriei pe care-l păzea frate-său. Era încredinţat că frate-său are nevoie de ajutorul lui pe o vreme ca asta. Bucur a pornit-o spre sat. Pe drum s-a întîlnit cu Radu Foioagă, secretarul organizaţiei de bază U.T.M. din gospodărie, care e şi grăjdar. Foioagă era călare şi-avea încă un cal, legat cu o funie de al lui. Căuta oameni care să-l ajute să întoarcă în sat herghelia gospodăriei care, speriată de bubuitul tunetelor, se înfundase în lăstarul de plopi din preajma grădinei de zarzavat.

— Merg eu, spuse Bucur, ştiu să călăresc.

— Atunci azvîrle-te pe cal şi ţine-te după mine, a răspuns Foioagă.

Cei doi au trecut Buzăul prin vad şi-au ieşit pe malul celălalt într-un luminiş unde, în serile de vară, se adună tineretul la joc. Se înoptase. Foioagă îi dădu lui Bucur să ţină un bici şi apoi o porni în galop pe partea din stînga a lăstarului. Bucur o apucă prin dreapta şi se opri lîngă o salcie bătrînă sub care se adăpostiseră armăsarii şi mînjii. Strigînd, Bucur îl lovi din toate puterile sub burtă pe armăsarul care închidea cercul ca să-l întoarcă pe drumul din cîmpie.

— Ce faci, mă, prostule, ai mîncat laur? îl auzi el pe Foioagă, răcnind din partea cealaltă a salciei. Nu-l înfuria [illegible]

Intărîtat, Bucur ridică a doua oară biciul care se răsuci în gol şi în clipa următoare simţi o arsură în umăr, de parcă i-ar fi aplicat cineva stanţa cu care se înfierează vitele care se dau la izlaz. Intinse braţele în lături, înghiţind aerul cu gura căscată şi lunecă în dreapta. Spre norocul lui, calul de sub el smuci tot în partea aceea şi nu căzu. Un fulger ţîşni în beznă şi Bucur zări aproape, ridicat în două picioare, armăsarul cel mai de soi din herghelie, gata să se năpustească iar cu copitele. Simţul ce se dezvoltă în om în clipele de primejdie îi ţinu trează judecata şi-i dădu tăria să lovească din nou cu biciul, în vreme ce Radu Foioagă aruncă o prăjină între picioarele armăsarului. Incolţit acesta făcu un salt de lup peste un tufiş de gherghini şi dispăru pe cărarea ce duce în cîmpie. Herghelia neliniştită o luă în trap pe urmele lui. Sub salcie rămase numai o iapă care se căznea să fete.

— Pe asta o luăm cu noi la bordeiul grădinii de zarzavat să fete la căldură, zise Foioagă şi legă iapa de gitarul calului lui.

Bucur gemea şi-şi freca cu palma umărul vătămat.

— Te doare, băiete? întrebă Foioagă. Sălbatic talanul! Cînd se-nfurie poţi să-i legi de gît şi-un bolovan şi tot îl duce.

Duseră iapa sub umbrarul din faţa bordeiului. Un felinar atîrnînd într-o crăcană de lemn, arunca o pată de lumină galbenă peste uşa bordeiului. Bătrînul care păzea grădina peste noapte îl obloji pe Bucur şi-l lungi pe pat. Băiatul rămase aşa, multă vreme, uitîndu-se la Foioagă care, în genunchi, fricţiona iapa.

Mînzul veni pe lume mic, cu urechile blegi, cu copitele cît [illegible] şi cei doi îl puseră sub botul iepei, pe o pînză de sac, pentru ca mama să-i netezească părul cu limba.

Trecuse cu mult de miezul nopţii. Ploaia curgea la fel de repede, dar vîntul se mai potolise. Cîinele, legat în lanţ la spatele bordeiului, desluşind lipăit de paşi, se smuci lătrînd. De pe cărare apăru în pata de lumină uleioasă, pe care o arunca felinarul, Mihai, prietenul lui Bucur, plin de noroi, gîfîind, cu faţa răvăşită de spaimă.

— Nea Radule, spuse Mihai, atîrnîndu-se de Foioagă, vitele gospodăriei sînt în primejdie. Au rupt ţarcul.

— Ce vorbeşti, mă?! zise Foioagă. Ai înebunit?

— Aşa e, cum îţi spun.

— Stai jos şi povesteşte. Spune tot ce ştii.

Mihai se ghemui lîngă foc şi povesti. Ducîndu-se la ocol, îl găsise pe frate-său beat turtă. Dormea cu capul înfundat în paie. Il zgîlţîise să-l trezească, dar degeaba. Atunci a plecat singur să cerceteze corleţile ocolului, fiindcă vitele mugeau, boncăluiau, erau neliniştite. Dînd colţul spre calea ferată, s-a oprit înspăimîntat: jos, între linii, un om freca traversele cu o piele — de bună seamă că era o piele de vită. „Ui, na, mă, cîine! Şo pe el!" a strigat băiatul, dar dulăii nu erau nicăieri, parcă intraseră în pămînt. Infricoşat, s-a retras spre bordei, apoi a rupt-o la fugă spre grădina de zarzavat.

Cei trei ascultau înfioraţi. Ştiau că mirosul de carne crudă aţîţă boii, îi înebuneşte. Cînd le dă în nări nu-i mai poţi ţine cu nici un chip, se reped ca turbaţii să dea cu cornul şi să răscolească cu piciorul locul îmbibat de mirosul acela ameţitor. Şi nu-i urneşti de acolo nici cu parul.

— Moşule, îi zise Foioagă bătrînului, încalecă, dă fuga la gară şi spune-i şefului să ţină trenul la semnal. Să nu-i dea drumul pînă nu-i trimit vorbă de la ocol. Iar tu, Mihai, te duci în sat şi anunţi oamenii. Haide, sus pe cai! Bucure, băiete, tu mergi cu mine.

Se împrăştiară cu toţii în întunericul umed. Foioagă şi Bucur goneau cît îi ţineau puterile, de-a dreptul peste arături. In depărtare se auzea prin vîjîitul ploii, răzbubuitul adînc al trenului. Cei doi nu încetiniră fuga pînă în clipa cînd văzură sclipind în noapte ochiul roşu al semaforului.

De la voi, pentru voi!

Scrisori... despre o toamnă ciudată

La redacţia noastră sosesc, în fiecare zi, numeroase scrisori de la voi, cu lucrări frumoase, alteori mai puţin realizate (lucru firesc pentru începători) încercări literare care dovedesc că munciţi, că vă străduiţi să exprimaţi în versuri şi proză dragostea voastră pentru patrie, organizaţia de pionieri, cravata roşie, ori pentru muncă şi şcoală. Fiecare nouă scrisoare ne bucură nespus, dar se întîmplă uneori (e drept mai rar) să ne şi întristăm deoarece observăm că unii dintre corespondenţii noştri nu se străduiesc să scrie singuri ceea ce simt ci copiază din cărţi sau reviste fragmente din diferite povestiri, poezii ale altor poeţi, modificîndu-le pe ici-colo cîte un vers şi semnîndu-le cu numele lor. Sigur că a copia după alţii, a-ţi însuşi munca altuia, este o faptă deosebit de ruşinoasă pentru oricine şi mai ales pentru un şcolar care poartă la gît cravata roşie de pionier. In numărul 47 al Scînteii pionierului din 20 noiembrie a fost publicată poezia „Toamna" semnată de pioniera Necula Rada din comuna Sohatu regiunea Bucureşti, poezie copiată în între ime după „Calendarul naturii" de S. Gheorghiu. La numai cîteva zile de la publicarea acestei poezii, au început să sosească din toată ţara scrisori de la pionieri, scrisori în care fapta pionierei Necula Rada este condamnată cu asprime. Voian Dorina de la Şcoala nr. 5 din Reşiţa scrie: „Să foloseşti versurile făcute de altul, nu este faptă cinstită, pionierească, cu atît mai mult dacă această fată este pionieră". Turcu Gh., Smeu Nicolae, Catana Nicolae de la Şcoala din Vadul Stanchii, comuna Cobîii Mari, raionul Titu scriu: „Fapta pionierei Necula este o faptă care nu-i face cinste". Baruch Teodora de la Şcoala medie nr. 2 din Focşani spune: „Cred că acesta este un fapt necinstit, care ştirbeşte onoarea unui pionier", iar Tatiana Vlădescu de la Şcoala nr. 107 Jilava, raionul N. Bălcescu Bucureşti, scrie: „Datoria noastră este să fim cinstiţi. Cravata roşie ce o purtăm la gît trebuie să fie nepătată". „Mi-a fost ruşine ca pionieră şi pe şedinţă de detaşament că o fetiţă de vîrsta mea poate să-şi însuşească munca altora".

Pionierul Căliman Călin Mihai, din Bucureşti, ne-a rugat chiar să-i publicăm următoarea scrisoare deschisă către Necula Rada:

„Ţi-am citit poezia „Toamna" din Scînteia pionierului nr. 47. Ce toamnă frumoasă este în comuna voastră! Mi-a plăcut mult cum ai descris-o. Ai gîndit adînc, ai colindat cîmpul, viile şi livezile apoi te-ai inspirat — dar nu din satul tău ci din cartea de citire din clasa a IV-a din poezia „Calendarul naturii" de S. Gheorghiu. Fapta aceasta am judecat-o toţi pionierii din detaşamentul clasei mele şi toţi te-am condamnat aspru. Dacă este pentru prima dată cînd copiezi poezii ale altora, atunci încă nu este tîrziu să te dezveţi. Pînă atunci eu te rog recunoaşte-ţi greşeala în faţa clasei ori a detaşamentului şi în felul acesta fapta ta va fi iertată. Dacă nu te-ai supărat pe mine, poţi să-mi scrii pe adresa: Căliman Călin Mihai, Şcoala de 7 ani nr. 175 Bucureşti, calea Griviţei nr. 472".

După cum vedeţi dragi cititori fapta pionierei Necula este condamnată de foarte mulţi pionieri din ţară. Sîntem surprinşi însă, că nici un pionier din unitatea din care face parte Necula nu ne-a scris nimic. Oare pionierii de la Şcoala din Sohatu n-au aflat pînă acum de marea greşeală făcută de colega lor, nu s-au gîndit s-o ajute, s-o facă să înţeleagă ce lucru ruşinos e ceea ce a făcut ea? Noi aşteptăm pe lîngă părerea altor pionieri din ţară şi părerea pionierilor din Sohatu, şi mai ales părerea pionierei Necula despre fapta ei.

REDACŢIA

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA Bucureşti, Piaţa „Scînteii" tel 17.60.10; 17.61.00. Abonamentele se fac la oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din şcoli.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".